

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

fonden; men når det ærede medlem siger, at man ved allerede nu at vedtage den gratis undervisning i gymnasieskolen forcerer en udvikling frem, som kan medføre store vanskeligheder og rejse store problemer, hvad jeg er enig med ham i, vil jeg dertil sige, at jeg kan ikke se, at udviklingen forceres væsentligt ved at vedtage dette nu i stedet for på et senere tidspunkt. Der er lang vej frem, før det får praktisk betydning for dem, der begynder skolegangen nu. Derfor vil det, at man gør det lempeligere for forældrene at klare det økonomiske i forbindelse med børnenes uddannelse i den højere skole, ikke kunne give sig udslag i en større tilgang lige med det samme, det vil tage sin tid.

Forøvrigt er jeg ikke uenig med det ærede medlem om, at når det tidspunkt er inde, da befolkningen kan begynde at indstille sig på, at børnene nu i det store og hele kan få deres undervisning uden store omkostninger for forældrene, rejser det problem sig, om man er klar til at tage imod den større tilgang til de højere skoler, som formentlig vil blive resultatet. Derfor mener jeg også, at vi inden der går altfor lang tid, helst i den kommende folketingsssamling, må have klaret spørgsmålet om den videre uddannelse, og hvad vi i så fald har at tilbyde den del af dansk ungdom, der ikke vil gå eksamensvejen og ikke skaffe sig et erhverv gennem universitetsuddannelse. Derfor er det efter min mening naturligt, at man lader dette spørgsmål, som vil få store konsekvenser, ligge nu og tager det op i næste folketingsssamling og så søger at få en ordening, som bringer en vis balance i forholdet mellem de unge, der går eksamensvejen, og de andre — og det er dog den store del — der går ind i det praktiske erhvervsliv.

Der er ikke foregrebet noget ved at vedtage det forslag, der her foreligger. Jeg synes, at konsekvensen af den stilling, alle partier tog ved første behandling, må være, at vi nu gennemfører den del af den gratis undervisning, som kan gennemføres uden at foregribe alt det øvrige, der nærmere må afklares, og jeg må derfor anbefale, at man stemmer for lovforslaget, som det foreligger, med de ændringer, der er foreslået af

undervisningsministeren og tiltrådt af flertallet.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Ingmar Wagner, er syg, skal jeg på mit partis vegne udtale, at vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af flertallet. Vi modsætter os de forringelser af lovforslaget, som mindretallet foreslår. Mindretallet erklærer, at det ikke kan tiltræde, at skoleafgifterne skal bortfalde for børn over den skolepligtige alder, og at læremidler skal stilles gratis til rådighed. Mit parti vil stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Søren Olesen: Retsforbundet mener ikke, at der er nogen grund til at give gratis undervisning udover den undervisningspligtige alder, og selvom man deler det på det grundlag, som her er foreslået, vil der fremkomme en hel masse urimeligheder bl. a. overfor de private skoler. Det er jo sådan i øjeblikket, at de enkelte kommuner stiller sig ret velvilligt og forstående overfor flinke, ubemidlede elever, som ønsker at fortsætte undervisningen udover den undervisningspligtige alder, og vi kan derfor tiltræde de af mindretallet stillede ændringsforslag, medens vi vil stemme imod de af undervisningsministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg takker partiernes ærede ordførere minus de ærede ordførere for partiet venstre og retsforbundet for den positive holdning.

Det er naturligt, at ikke blot konsekvenserne drages af grundlovsændringen, men at vi samtidig gennemfører en vederlagsfri undervisning i de offentlige højere almen-skoler.

Partiet venstre ønsker altså indtil videre opretholdt en adgangs begrænsning til gymnasiet og dermed til videre uddannelse, og denne adgangs begrænsning skal sikres ved hjælp af fortsat betaling af skolepenge. De mindre velhavende hjem skal fortsat have en følelse af usikkerhed overfor de udgifter, der kan knytte sig til studierne. Kun de dårligst stillede skal hjælpes. „Kun de dårligst stillede“, det er, synes jeg,